INKIJKVERSIE SCRIPT

ROZE ILLUSIE

(5/6 dames, 4/5 heren)

Toneelspel in acht scènes

door

GÉ BAAY

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROZE ILLUSIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GÉ BAAY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.
Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: (5/4 heren - 5/6 dames)

Dave

Elise - vriendin van Dave

Olivia - vriendin van Dave

Emile - partner van Dave

Renzo - vader van Emile

Cecile - moeder van Emile

Matty - jongere zus/broer van Emile

Gino - oudste broer van Emile

Estelle - huishoudster

Ella - vriendin van Emile

DECOR:

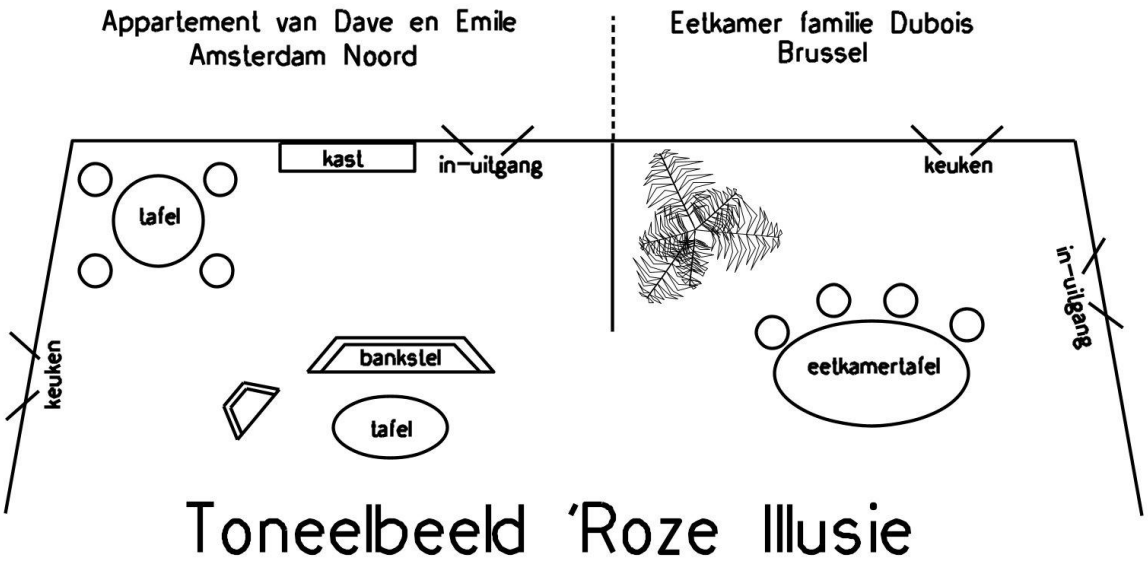

Toneelbeeld 'Roze Illusie

Het stuk speelt zich afwisselend af in een appartement in Amsterdam en in de chique wijk Watermaal-Bosvoorde. *(Zuidelijke buitenwijk van Brussel.)*

Links van het toneel een simpel appartement in Amsterdam-Noord van Dave. Bankstel met eethoek.

Rechts van het toneel de kamer van het rijke gezin Dubois in Watermaal-Bosvoorde. Een lange grote eethoek met het liefst een kroonluchter boven de tafel.

Scène 1

(Brussel in de wijk Watermaal-Bosvoorde. Renzo, Cecile, Matty en Emile zitten aan het diner. Estelle, de huishoudster, schenkt voor iedereen een glas rode wijn in. Cecile neemt een slokje.)

CECILE: Gadsie! Wat is dit voor bocht, Estelle? Dit is vast niet de Le clos des fées uit 2016.

ESTELLE: Nee, mevrouw, dit is de Château Puy Servais. Daar stonden er nog een aantal van in de wijnkelder. Ik dacht die eerst maar op te maken.

CECILE: Dat is die goedkope bocht van 20 euro die jij in die kerstpakketten had zitten voor je personeel, Renzo. Spoel die maar door de gootsteen!

ESTELLE: Maar mevrouw, dat is toch zonde? Er staan tientallen flessen hiervan in de wijnkelder.

CECILE: *(kijkt Estelle strak aan)* Heb je niet gehoord wat ik vroeg?

ESTELLE: Ja mevrouw*. (af)*

RENZO: *(roept haar terug)* Estelle!

ESTELLE: Ja mijnheer.

RENZO: Je hoeft die flessen niet weg te gooien. Neem deze glazen mee, spoel de inhoud door de gootsteen en breng ze terug met Le clos des fées. Je mag, als je naar huis gaat, een paar flessen Château Puy Servais mee naar huis nemen.

ESTELLE: Oh, dank u, mijnheer. Erg graag zelfs. Ik vond deze erg lekker. *(neemt de glazen weer mee en gaat af)*

CECILE: Natuurlijk is deze wijn goed genoeg voor haar. Ze is niets gewend. Typisch een slobber voor de gewone burger, en dan is deze nog exclusief voor haar. Ik snap niet dat jij die goedkope troep aan je personeel durft te geven.

RENZO: Het zijn wel honderden mensen in mijn supermarktketens die ik een flesje wijn in hun kerstpakket moest stoppen. Een fles wijn hoort erbij te zitten, en dan was dit een aardig prijsje.

MATTY: Nou mam, of die Le Clos des Fées zo exclusief is. Hij kost maar 60 euro per fles.

CECILE: Nee, maar deze is wel aardig voor zo doordeweeks. Vind

je niet, Emile?

EMILE: Mwoh… Aardig ja.

CECILE: Wat ben je stil vanavond. Ben je niet lekker?

EMILE: Niets aan de hand. Ik heb alleen een beetje hoofdpijn.

RENZO: Onbegrijpelijk. Op dat reisbureau kun je toch geen hoofdpijn krijgen? Als Matty dat nou krijgt vanwege haar studie op het Ghent University.

EMILE: Ik heb anders stress zat met al die lastige en scheldende klanten hoor.

RENZO: Matty zit succesvol op het Ghent University waar ik zeer trots op ben. Je broer Gino is afgestudeerd op de Free University of Brussels. Jij zit op een simpel reisbureautje.

EMILE: Waar ik toevallig directeur van ben. Is dat niet goed genoeg?

RENZO: Van 3 of 4 personeelsleden. Een plaatselijk klein reisbureautje op een hoek. Voor je het weet gaan ze weer failliet of gaan ze weer fuseren met een groter bedrijf. Dan ben je nergens meer, jongen. Geloof me maar. Je vader kan dat weten. Die kleine bedrijfjes schieten als paddenstoelen uit de grond, maar ze gaan even snel weer ten onder. De reisbranche is niet zo stabiel meer als voorheen.

(Ondertussen komt Estelle weer binnen met 4 glazen wijn op haar dienblad.)

ESTELLE: Alstublieft. Hier is de juiste wijn voor u. De Les Clos de…ehhh.. nou ja… Geniet ervan! Schol!

(Het is even stil totdat ze weer weg is.)

CECILE: Dat hoort ze ter plekke voor ons in te schenken en geen volle glazen neer te zetten. Die etiquetteregel is ze blijkbaar vergeten.

MATTY: Nou mam, wat maakt dat nou uit. Ze moest die glazen toch meenemen om ze leeg te gooien.

CECILE: Het hoort nou eenmaal niet.

MATTY: Of het hoort of niet, des te eerder heb ik mijn volle glas. *(neemt meteen een slok)*

EMILE: Over etiquetteregels gesproken… Je nipt niet aan je wijn, maar slurpt het naar binnen.

MATTY: Ik heb nou eenmaal dorst. En met zo'n flesje van 60 euro

maakt dat niet uit.

EMILE: Om erop terug te komen, het bevalt mij erg goed op dat reisbureau.

MATTY: En allemaal vrouwen, vertelde je. Zit er niet iets leuks voor je tussen? Het gaat een keer tijd voor je worden.

CECILE: Zo'n simpel medewerkstertje? Ik dacht het niet, zeg. Het idee. Ik zie hem al aankomen.

EMILE: Nooit een affaire met een collega. Dat is mijn principe. En al zou dat zo zijn, dan ga ik echt niet naar haar status kijken. Ik vind iemand leuk of niet.

CECILE: En dat is nou juist weer tegen mijn principe. Ik zou mij rot schamen voor de buren.

EMILE: Dat is belangrijk, ja. Wat de buren er wel niet van zouden vinden.

CECILE: Het zijn hier in de buurt allemaal welgestelde mensen. Wij horen hier tussen. Genoeg hierover.

(Renzo kijkt op zijn mobiel tijdens deze conversatie.)

Is er iets Renzo?

RENZO: Ik moet helaas weg. Er zijn wat problemen op het werk. Ik eet dit later wel op. Ik vraag wel aan Estelle of ze dit voor mij wil opwarmen als ik thuiskom.

CECILE: Dan heb je een probleem, want Estelle gaat over een uur al naar huis.

RENZO: Dan neem ik wel een paar boterhammen.

CECILE: Er zit inderdaad niets anders op dan. Er is brood genoeg. Nou, succes op de zaak!

RENZO: Dank je. Ik hoop zo snel mogelijk terug te zijn. Au revoir!

MATTY/EMILE: Dag pa!

(Renzo af. Cecile, Matty en Emile eten een moment stilzwijgend door.)

MATTY: Nou, gezellig hoor. Dat moesten wij vroeger doen om tijdens het eten op te stappen.

CECILE: Dit is werk en zeer belangrijk voor je vader. Hij is bezig om een supermarktketen op te zetten in Anderlecht en Dendermonde. Hij heeft er slapeloze nachten van. Het één en

ander zit nogal tegen.

MATTY: Mij ook en dat is mijn eetlust. Ik heb genoeg, sorry.

CECILE: En je was hier zo gek op. Was het niet lekker wat Estelle heeft gemaakt? Als dat zo is, dan spreek ik haar daar op aan hoor.

MATTY: Nee, het was prima, maar ik zit gewoon vol. Ik heb te veel sushi gegeten vanmiddag. Ik ga straks naar mijn kamer om te studeren.

CECILE: Daar doe je goed aan. Ik ben trots op je. Eet je morgen ook mee als je broer en schoonzuster komen? Dan kan Estelle daar rekening mee houden.

MATTY: Gino en Louise? Nee, dank je. Die Louise kletst mij teveel. Ze walst compleet over Gino heen. Volgens mij heeft mijn broer niets te vertellen bij haar. Ik ga wel met mijn vriendinnen uit eten.

CECILE: Nonsens. Die twee zijn stapelgek op elkaar. Dat zie je aan alles.

MATTY: Ik weet het niet. In het begin mocht ik haar wel. Ik gaf haar het voordeel van de twijfel. Ik vind haar ook erg simpel. Er zit geen sjeu aan. Ze doet haar best met die overdreven make-up en die geverfde haren, maar het valt niet echt. Volgens mij voelt zij zich niet echt in onze kringen op haar gemak.

EMILE: Jawel hoor. In ons zwembad voelt ze zich als een vis in het water. Maar als ze eenmaal weer op het droge is, voelt ze nattigheid.

CECILE: Klets niet, Emile! Ik wil niet dat je op deze toon over haar spreekt. Het is je schoonzuster.

EMILE: Ik zeg dit op een hele normale toon. Matty begint er toch over?

CECILE: Maar zij bedoelt dat anders.

EMILE: Natuurlijk. Ze zal weer eens niet voorgetrokken worden.

MATTY: *(staat op)* Ik ga naar mijn kamer. Ik ga studeren. Gezelliger dan hier. Ik vraag wel aan Estelle of ze koffie komt brengen.

CECILE: Je hebt gelijk, meid. Wil jij meteen aan Estelle vragen of ze komt opruimen?

MATTY: Natuurlijk. Als ze geen tijd heeft doet Emile dat wel even. *(af)*

CECILE: Ik ben zo vreselijk trots op Matty. Très fier. Wist jij dat ze ook een leuke jongen heeft ontmoet op het Ghent University? Een keurig nette jongen uit een welgesteld gezin. Zijn vader is specialist in het centrum van Brussel.

EMILE: *(terwijl hij nog een hap van zijn eten neemt)* Dat is mooi. Altijd makkelijk, een arts in de buurt.

CECILE: Ja ook, dat is mooi meegenomen. Ik hoop ze snel te ontmoeten.

EMILE: Hebben jullie Matty haar vriend dan nog niet ontmoet?

CECILE: Nee, nog niet.

EMILE: Dat lijkt mij dan een verkeerde volgorde.

CECILE: Ik weet vrijwel zeker dat ze de juiste keuze maakt. Ik heb wel een foto van hem gezien. Hij zit op dezelfde University en zijn ouders zijn van goede komaf. Ze wonen in Diesdelle. Dat is de rijkste wijk van Brussel.

EMILE: Dan hebben ze goed geboerd. Daar kan je je niet zomaar vestigen als doktertje.

CECILE: Specialist. Zijn vrouw heeft in het verleden een flinke erfenis gekregen van haar ouders.

EMILE: Zo kan ik het ook.

CECILE: Kan jij nou niet een klein beetje blij voor je zusje zijn?

EMILE: Matty heeft al een aantal vriendjes gehad in het verleden. Iedere keer voor een blauwe maandag.

CECILE: Ach, kom zeg! Die vriendjes waren toch helemaal niets voor haar. Daar hebben wij haar destijds ook voor gewaarschuwd.

EMILE: Hadden jullie die dan wel ontmoet?

CECILE: Nee, maar…

EMILE: Dan werden ze zeker meteen door jullie veroordeeld vanwege hun komaf?

CECILE: Wat ben je toch negatief vanavond en je bent erg stil.

EMILE: Is dat zo?

CECILE: Ja dat valt me op. Gaat het niet goed op je werk?

EMILE: Ik heb toch gezegd dat ik hoofdpijn heb? Op het werk is het erg druk. Alles is oké verder…. Nou ja… ik denk erover om op mijzelf te gaan wonen.

CECILE: Wat gaan we nou krijgen? Waar komt dit nou ineens weer vandaan? Je hebt het hier toch goed? Je hebt alles wat je hartje begeert. Weet je vader hiervan?

EMILE: Nee, u bent de eerste die ik het vertel.

CECILE: Onzin. Je hebt het hier goed. Zie eerst maar eens een leuke vriendin te ontmoeten en als ze van goede komaf is en het klikt, dan kan je altijd nog denken aan samenwonen.

EMILE: Ik heb helemaal geen zin om een vriendin te ontmoeten.

CECILE: Waarom niet? Je bent toch niet van plan om alleen te blijven? Je hebt er tenslotte de leeftijd voor, je ziet er goed uit, een leuke baan..

EMILE: Daar denkt pa trouwens toch wel anders over.

CECILE: Je kan niet te ver vooruit kijken. Op een gegeven moment kom je toch een leuke vrouw tegen waarbij de vonk overslaat. Neem een voorbeeld aan Gino en Louise. Die hebben het toch leuk voor elkaar. Beiden een goede baan en een leuk huis. Ik kan niet wachten om grootmoeder te worden.

EMILE: Ik ben bang dat ik nooit aan uw verwachtingen kan voldoen, helaas.

CECILE: Hoezo? Je gaat mij toch niet vertellen dat jij kinderloos wilt blijven. Doe dat je moeder niet aan. *(Emile zwijgt)* Toe, zeg eens wat! Wil je geen kinderen?

EMILE: Ik ben bang dat dat er nooit van zal komen.

CECILE: Dit ga je mij niet aandoen! Hoe zie je dat voor je? Bijna alle vrouwen willen een gezinnetje stichten. Wat nou als jij een leuke vrouw ontmoet waar jij verliefd op wordt? Wil jij van de ene naar de andere vrouw overstappen, totdat je de juiste hebt gevonden die toevallig ook geen kinderen wil? Je zal ze allemaal teleurstellen en je speelt met hun gevoelens.

EMILE: Daar gaat het niet om. Ik…ik wil geen vrouw.

CECILE: Hoezo wil je geen vrouw? Wil je de eeuwige vrijgezel blijven soms?

EMILE: Ja, ik bedoel nee. Het ligt iets gecompliceerder.

CECILE: Wat is hier nou gecompliceerd aan? Zou je misschien iets duidelijker kunnen zijn?

EMILE: Ik weet niet zo goed hoe ik u dit moet vertellen. Ik lig al tijden met mijn gevoelens overhoop. Vanaf mijn achttiende worstel ik

hier al mee. Ik kan het niet langer meer voor mij houden.

CECILE: Wacht eens even! Je gaat mij toch niet vertellen dat jij... dat jij.... Nee! Natuurlijk niet. Wat is er aan de hand, Emile? Waar worstel je mee? Nu even duidelijk graag!

EMILE: Oké….. Ik..... eh… val op mannen.

CECILE: Pardon?

(Estelle komt binnen met een dienblad.)

ESTELLE: Ik kom even afruimen, mevrouw. Heeft het gesmaakt?

CECILE: GA WEG!

ESTELLE: Maar uw zoon vertelde mij dat u klaar was en ik kon afruimen.

CECILE: Heb je mij niet gehoord? WEGWEZEN!

ESTELLE: Jazeker mevrouw. *(af)*

CECILE: Wat is dit? Wat vertel je mij nou weer voor een nonsens.

EMILE: Het zijn geen nonsens. Ik loop er al een hele tijd mee. Ik probeerde het te verdringen, maar ik heb gevoelens voor mannen.

CECILE: Schei toch uit met die flauwekul. Is die wijn je naar je hoofd gestegen? Het is gewoon weer een bevlieging van je. Dat heb je wel eens vaker. Dan wil je dit en dan wil je weer dat. Je zal weer eens niet iets bijzonders hebben. Je bent toch niet..... Gadsie!... ik kan dat woord niet eens over mijn lippen krijgen.. Neem een voorbeeld aan je broer en zuster die..

EMILE: Zo geweldig goed zijn natuurlijk.

CECILE: Die hebben niet van die waanideeën zoals jij.

EMILE: Waanidee? Mam …ik…ben homo. Dat is geen waanidee. Dat is zoals ik ben.

CECILE: Stop met dat woord! Het maakt me onpasselijk. Ik heb net gegeten. Die wereld is stapelgek. Ze hebben in het verleden het aidsvirus op de wereld gebracht, omdat ze zo nodig op deze manier wilden leven. Een afschuwelijke keuze die ze tegenwoordig maken.

EMILE: U denkt dat dat een keuze is? Dat ze een keuze maken om uit te dragen wie ze werkelijk zijn? Dat ik een keuze maak? Verdorie, mam, ik ben zo en niet anders. U bent mijn moeder en ik wil dat u achter mij blijft staan.

CECILE: Als jij achter deze waanzin blijft staan, dan zet je de familie te schande. Zet dit uit je hoofd en zoek een leuke vrouw. Homo… ik kan het maar moeizaam uit mijn mond krijgen. Het is een ziekte en meer niet. En nou hou je erover op.

EMILE: Ik had het kunnen weten. Wat zal de omgeving daarvan vinden? Als u denkt dat dit een ziekte is bent u meer bekrompen dan ik dacht. Ik ben zo geboren, ik ben homo, dus ik val op mannen. U zal dat helaas moeten accepteren.

CECILE: Ondankbaar. Dat is wat je bent. Ik griezel alleen al bij de gedachte dat jij met een man..... Dat mijn zoon... Ik moet er bijna van overgeven, weet je dat? Volgens mij kijk jij teveel tv.

EMILE: Erg kort door de bocht, mam! Ik loop al jaren met mezelf te worstelen. Van deze reactie was ik al jaren bang, maar hij is erger dan ik mij ooit heb kunnen voorstellen. De ergste nachtmerrie van jongens die hun coming-out willen doen.

CECILE: Dit is MIJN nachtmerrie. Besef je dat dan niet? Straks krijg jij ook nog een geslachtsziekte. Dat is het ergste wat een moeder kan overkomen.

EMILE: Als ik dat krijg, dan overkomt MIJ dat en niet u.

CECILE: Je vader en ik hebben een keer in Antwerpen zo'n ...soort in een restaurant aangetroffen. Een met zo'n vrouwelijk en overdreven spraakje en met een handtasje. Mijn maag draaide ervan om. Ik ben weggelopen... Het idee dan mijn zoon nu ook.....

(Estelle weer op.)

ESTELLE: Mevrouw, wilt u misschien aangeven wanneer ik...

(Cecile staat op en loopt dreigend op haar af.)

CECILE: Als je nou niet snel maakt dat je weggaat!

(Estelle verschrikt af. Cecile gaat weer zitten. Even stilte.)

Luister eens goed naar mij, jongen! Je hebt hier alles wat je hartje begeert. Aan jou de keuze. Je zet deze waanzin uit je hoofd, je trouwt met een leuke vrouw, je sticht een fatsoenlijk gezin en je hoeft je je leven lang financieel geen zorgen meer te maken. We hebben geld genoeg. Of... je gaat leven zoals jij dat in je hoofd hebt en je kan vertrekken. Zonder een cent van ons. *(even stil)* Het lijkt mij toch een gemakkelijke keuze.

EMILE: Ongelofelijk! Het gaat u alleen maar om status en aanzien...

Mam, hoe verschrikkelijk ik dit ook vind dat ik van u moet kiezen..... Het is zeker een gemakkelijke keuze. De keuze is snel gemaakt, helaas.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

TONEEL UITGEVERIJ VINK

“Samenspelen” is ons motto